

ABSTRAKT

Tato diplomová práce se zabývá způsoby výstavby narativního prostoru a jeho funkcí v rámci dvou románů psychologické prózy: *Vlčí jámy* Jarmily Glazarové a *Helimadoe* Jaroslava Havlíčka. Narativní prostor je proto studován ve vztahu k postavě, která tvoří ohnisko zájmu psychologické prózy. Práce se nejprve věnuje charakteristice postav, když vychází z koncepce chronotopů, kterou vypracoval Michail M. Bachtin, a následně se zaměřuje na naratologické přístupy zastoupené teoretiky jako je Marie-Laure Ryanová, která se věnuje kognitivním mapám ve smyslu mentálních modelů prostorových vztahů, a Gabriel Zoran. Zvláštní pozornost je zaměřena na prostorové rámce zkoumané Ruth Ronenovou, díky nimž je možné sledovat celkovou charakteristiku narativního prostoru. Práce hodnotí možnosti analýzy narativního prostoru pro interpretaci vybraných děl psychologické prózy a porovnává přínos dvou odlišných přístupů ke zkoumání narativního prostoru.

KLÍČOVÁ SLOVA

Helimadoe, *Vlčí jáma*, narativní prostor, chronotop, Michail M. Bachtin, prostorový rámec